

Tekst | Koen Mortelmans   Beeld | Caroline Monbailliu

REVALIDATIECENTRUM GEREVALIDEERD

In Beveren-Waas is een nieuw revalidatiecentrum voor kinderen opgetrokken. Het vervangt een aaneenschakeling van bestaande gebouwen die niet meer voldeden aan hedendaagse eisen.

"Het vroegere revalidatiecentrum stond achterin op het terrein. Ook dit gebouw was verouderd. Bovendien ervoeren de medewerkers van het centrum de over diverse gebouwen versnipperde werking als hinderlijk. Na het optrekken van de nieuwbouw ging het oude hoofdgebouw tegen de vlakte om plaats te maken voor de tuin en de parking", vertelt Yannick Gillis, projectarchitecte bij het in zorgprojecten gespecialiseerde De Vloed Architects.

VOORZICHTIG TE WERK GAAN

De nieuwbouw heeft een grondoppervlakte van 673 m². Hij bevat vooral therapielokalen voor logopedie, ergotherapie, psychologie en kinesitherapie, naast

gespreksruimten en de nodige kantoren en vergaderzalen. Het gebouw staat langs de straatkant, naast enkele oude woningen. Het bestaat uit drie bovengrondse bouwlagen en een kelder. Die doet dienst als kleedruimte, berging en archiefdepot. Ook de technische installaties kregen hier een plaats. Met het oog op veiligheid en beveiliging tekende De Vloed de toegang en de fietsenberging achteraan in. Achter het gebouw ligt ook een parkeerterrein met ruimte voor 27 wagens.

De tweede verdieping, tevens de bovenverdieping, loopt niet over de hele gevellijn door. De belangrijkste reden hiervoor is dat de aanpalende woningen visueel niet mochten worden platgedrukt. "Die aanpalende woningen speelden ons ook parten tijdens de grondwerken", blikt Kurt Ornelis, projectleider bij hoofdaannemer Wyckaert, terug. "Door hun ouderdom vertoonden ze al kleine scheurtjes. We moesten dan ook voorzichtig te werk gaan en voor de stabiliteit de nodige ondersteunende maatregelen nemen." Ook de vele niveauverschillen in de nieuwbouw maakten het werk van de aannemer complex. "De plaatsing van de betonwelfsels was een echte puzzel. Het metselwerk daarentegen verliep erg routineus, met traditionele snelbouwstenen. Dat het dak overal plat is, vereenvoedigde de werken eveneens." ➤

De gevel is opgetrokken in een mix van lichte en donkergrijze en bruine bakstenen.

'Kleurrijke, quasi speels in de ramen van deze hal ingewerkte glasmosaïeken geven de traphal een artistiek cachet'

Ook binnen is de traphal een dominant element.

LEVENDIGE GEVEL

De keuze voor kwaliteitsmaterialen is ook binnen zichtbaar: met HPL afgewerkte volle kerndeuren, pvc-vloerbekleding in de therapielokalen en kantoren, geluids-absorberende tegelplafonds ... Vooraan domineert de traphal met grote glaspartij het straatbeeld. Kleurrijke, quasi speels in de ramen van deze hal ingewerkte glas-mozaïeken geven haar een artistiek cachet. Het gebruik van een mix van lichte en donkergrijze en bruine bakstenen verleent de gevel een levendig karakter. "De stenen zijn in die variëteiten besteld. De steenbakker zorgde voor de samenstelling van gemengde leveringen", aldus Ornelis. "We hebben niet de rode gevelsteen van de huizen langs de straat gebruikt om een monotoon uitzicht te voorkomen", aldus de architecte. "We streefden naar een goed herkenbaar gebouw. Die herkenbaarheid hebben we versterkt met de kleurrijke zonnescrëens en de glazen luifel boven de inkom."

Morti (Drogen) plaatste het aluminium buitenschrijnwerk en stond ook in voor de beglazing en de zonwering. Bedrijfsleider Jo Mortier is vooral erg trots op de gordijngevel met artistieke motieven langs de traphal. Zijn onderneming werkte in de zorgsector ook al mee aan MPI Dageraad in Deinze. Op het palmares staan ook al huisvestingsproject Zavelpoort en de school voor buitengewoon secundair onderwijs Binnenhof in Gent en het gebouw van drinkwatermaatschappij VMW-WPC in Kluizen.

Morti is nog een echt familiebedrijf, wat vrij zeldzaam wordt bij de grotere bouwbedrijven. Het werd in 1965 opgericht door Julien Mortier en telt nu meer dan tweehonderd medewerkers. Zijn vier zonen Luc, Guy, Koen en Jo staan er nu samen met hem aan de leiding.

Op de begane grond bevinden zich de grootste lokalen, vooral bestemd voor kleuters. "Die indeling biedt meerdere voordelen", legt Gillis uit. "Kleine kinderen kunnen erg lawaaierig zijn. Zulk lawaai verspreidt zich sterker op verdiepingen. Voorts hoeven de kleinste kinderen zo de trap niet te gebruiken. En op de topverdieping was de inplanting van grote lokalen door de inspruingen in de gevelrij niet vanzelfsprekend." Dankzij de tweede insprong bereikt extra daglicht de lokalen op de bovenverdieping. "We hebben dit effect versterkt door langs de zijkanten van deze opening een bleke pleisterlaag aan te brengen."

WATER

Het opgevangen regenwater wordt deels gebruikt in het revalidatiecentrum en sijpelt vanuit de opvangtanks ook deels in de bodem via een infiltratiebekken. Dat is uitgerust met een overloop naar de openbare riolering. "Omdat dit bekken op de plaats van het bestaande gebouw ingetekend was, moesten we voor een tijdelijke afwatering zorgen zolang het niet was afgebroken. Dit vergde bovendien extra veiligheidsmaatregelen, want over het terrein van het revalidatiecentrum loopt ook de toegangsweg naar de achterliggende school. De dagelijkse in- en uittocht van de scholieren maakte dat onze medewerkers heel wat bekijks hadden, maar complexeerde ook de praktische organisatie van de bouwwerf. Zo moesten we de geplande bouwperiode enkele maanden inkorten, zodat het revalidatiecentrum tijdens een kerstvakantie zou kunnen verhuizen." ■

Vloerbekleding, binnen- en buitenschrijnwerk zijn in zachte, huiselijke kleuren geschilderd.

TECHNISCHE FICHE

Bouwheer	t Vlot CAR vzw (Beveren-Waas)
Architect	De Vloed Architects (Heusden-Destelbergen)
Hoofdaannemer	Wyckaert (Gent)